

สาธารณรัฐอิสลามปากีสถาน (Islamic Republic of Pakistan)

เมืองหลวง อิสลามาบัด

ที่ตั้ง ตั้งอยู่ในภูมิภาคเอเชียใต้ บริเวณเส้นละติจูดที่ 33 องศาเหนือ เส้นลองจิจูดที่ 70 องศาตะวันออก มีพื้นที่ 796,095 ตร.กม.

อาณาเขต พรมแดนทางบกกระยะทาง 7,257 กม. และพรมแดนทางทะเลติดกับทะเลอาหรับกระยะทาง 1,046 กม.
ทิศเหนือ ติดกับจีน (438 กม.)
ทิศใต้ ติดกับทะเลอาหรับ (1,046 กม.)
ทิศตะวันออก ติดกับอินเดีย (3,190 กม.)
ทิศตะวันตก ติดกับอิหร่าน (959 กม.) และอัฟกานิสถาน (2,670 กม.) กับอิหร่าน (921 กม.)

ภูมิประเทศ ทางเหนือและตะวันตกเป็นที่ราบสูง ส่วนทางตะวันออกและใต้เป็นที่ราบและที่ราบลุ่ม ปากีสถานมียอดเขาสูงเป็นอันดับ 2 ของโลก คือ K2 หรือยอดเขา Godwin Austen (8,611 ม.)

ภูมิอากาศ พื้นที่ส่วนใหญ่มีอากาศร้อนและแห้งแล้ง หนาวจัดในภาคเหนือ อุณหภูมิเฉลี่ย 21-23.5 องศาเซลเซียส มี 3 ฤดู ได้แก่ ฤดูหนาว ระหว่าง พ.ย.-มี.ค. อุณหภูมิต่ำสุด 5 องศาเซลเซียส อากาศหนาวเย็นที่สุดใน ธ.ค. และ ม.ค. เดือนที่แห้งแล้งที่สุดคือ พ.ย. ฤดูร้อนระหว่าง เม.ย.-ก.ค. อุณหภูมิสูงสุดใน มิ.ย. สูงถึง 45 องศาเซลเซียส ฤดูฝนระหว่าง ก.ค.-ก.ย. ฝนตกมากที่สุดใน ก.ค. ปริมาณน้ำฝนเฉลี่ย 489 มม.ต่อปี ภัยธรรมชาติที่เกิดขึ้นได้แก่ อุทกภัย ภัยแล้ง และแผ่นดินไหว

ประชากร 217,985,652 คน (ต.ค. 2562) ประกอบด้วยเชื้อสายปัญจาบ 44.7% ปชตุนหรือปาทาน 15.4% สินธี 14.1% Saraiki (แตกแขนงมาจากปัญจาบ) 8.4% โมฮาจี้ร์ 7.6% บาโลช 3.6% และอื่น ๆ 6.3% อัตราส่วนประชากรจำแนกตามอายุ : วัยเด็ก (0-14 ปี) 34.82% วัยรุ่นถึงกลางคน (15-64 ปี) 60.83% วัยชรา (65 ปีขึ้นไป) 4.35% อายุเฉลี่ยของประชากรปากีสถาน 67.79 ปี อายุเฉลี่ยเพศชาย 66.8 ปี อายุเฉลี่ยเพศหญิง 68.9 ปี อัตราการเกิด 21.6 คนต่อประชากร 1,000 คนอัตราการตาย 6.3 คนต่อประชากร 1,000 คน อัตราการเพิ่มของประชากร 1.41%

ศาสนา อิสลาม 96.4% (ซุนนี 85-90% ชีอะฮ์ 10-15%) ที่เหลือ ได้แก่ ศาสนาฮินดู คริสต์ ซิกข์ และพุทธ

ภาษา ภาษาอูรดูเป็นภาษาราชการ ส่วนภาษาอังกฤษใช้ในการติดต่อธุรกิจ นอกจากนี้ ยังมีภาษาท้องถิ่นตามชาติพันธุ์ต่าง ๆ ได้แก่ ปัญจาบ 48% สินธี 12% ปัสโต 8% บาโลจ 3% และภาษาถิ่นอื่น ๆ

การศึกษา อัตราการรู้หนังสือ 57.9% ชาย 69.5% หญิง 45.8% เด็กอายุ 15 ปีขึ้นไป สามารถอ่านออกเขียนได้ มีมหาวิทยาลัยประมาณ 130 แห่ง เป็นของรัฐบาล 71 แห่งและเอกชน 59 แห่ง โรงเรียนอาชีวศึกษา 730 แห่ง แบ่งระดับการศึกษาเป็น 5 ระดับ ได้แก่ ปฐมวัย ประถมศึกษา มัธยมต้น มัธยมปลาย และอุดมศึกษา

มีโรงเรียนสอนศาสนาทั้งของภาครัฐและเอกชน ซึ่งได้รับความนิยมจากประชาชนที่มีฐานะยากจน เนื่องจากผู้เรียนไม่ต้องรับภาระค่าใช้จ่ายทั้งค่าเล่าเรียน ที่พัก และค่าอาหาร อย่างไรก็ตาม โรงเรียนสอนศาสนาหลายแห่งมักถูกโจมตีว่าเป็นแหล่งจัดหาสมาชิกใหม่ของกลุ่มก่อการร้าย

การก่อตั้งประเทศ เคยเป็นส่วนหนึ่งของอินเดียก่อนได้รับเอกราชจากสหราชอาณาจักร ต่อมาได้ประกาศแยกดินแดนออกจากอินเดียเมื่อ 14 ส.ค. 2490 ในช่วงแรกปากีสถานมีพื้นที่ทั้งทางฝั่งตะวันตกและตะวันออกของอินเดีย จนกระทั่งปี 2514 ได้เกิดสงครามกลางเมืองในพื้นที่ปากีสถานตะวันออก จนนำไปสู่การแบ่งแยกประเทศและจัดตั้งเป็นบังกลาเทศในปัจจุบัน

วันชาติ 23 มี.ค. (วันประกาศเป็นสาธารณรัฐ 23 มี.ค. 2499)

การเมือง ปกครองแบบสหพันธ์สาธารณรัฐ มีประธานาธิบดีเป็นประมุขของประเทศ และ นรม.เป็นผู้บริหารประเทศ แบ่งเขตการบริหารเป็น 4 รัฐ ได้แก่ รัฐบาลจิสถาน รัฐปัญจาบ รัฐซินด์ และรัฐโคเบอร์-ปัคตูนควา ส่วนเขต Federally Administered Tribal Areas-Fata) ซึ่งแบ่งเป็น 7 เขต ได้แก่ Bajaur, Mohmand, Khyber, Orakzai, Kurram, North Waziristan และ South Waziristan รวมเข้าเป็นส่วนหนึ่งของรัฐโคเบอร์-ปัคตูนควา นอกจากนี้ พื้นที่แคชเมียร์ส่วนที่ปากีสถานครอบครอง แบ่งเป็นเขตบริหาร 2 เขต ได้แก่ Azad Kashmir และ Gilgit-Baltistan

ฝ่ายบริหาร : ประธานาธิบดีเป็นผู้นำทางพิธีการ มาจากการสรรหาโดยวุฒิสมาชิก สมาชิกผู้แทนราษฎร และสมาชิกสภาแห่งรัฐ มีวาระ 5 ปี ทำหน้าที่แต่งตั้ง ครม. โดยผ่านความเห็นชอบจาก นรม. ส่วน นรม. เป็นผู้บริหารประเทศ มาจากการสรรหาของสมาชิกสภาแห่งรัฐ ปัจจุบันนาย อารีฟ-อูร์-เราะฮ์มาน อัลวี เป็นประธานาธิบดี ส่วน นรม.เป็นผู้นำฝ่ายบริหาร โดยเป็นหัวหน้าหรือผู้แทนของพรรคการเมืองที่มีเสียงข้างมากที่ได้รับเลือกจากสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร โดย นรม.คนปัจจุบัน คือ นายอิมราน ข่าน ได้รับการสนับสนุนให้ดำรงตำแหน่ง นรม.ปากีสถานเมื่อ ส.ค. 2561

ฝ่ายนิติบัญญัติ : เป็นระบบ 2 สภา 1) วุฒิสภา สมาชิก 104 คนมาจากการเลือกตั้งโดยตรงและโดยอ้อม มีวาระ 6 ปีโดยจะมีการเลือกสมาชิกใหม่ครึ่งหนึ่งทุก 3 ปี และ 2) สภาผู้แทนราษฎร สมาชิก 342 คนมาจากการเลือกตั้งโดยตรง 272 คน (สำรองสำหรับสตรี 60 คนและผู้ที่ไม่ใช่มุสลิม 10 คน) วาระ 5 ปี

ฝ่ายตุลาการ : ระบบศาลประกอบด้วย ศาลสูงสุด ศาลอิสลาม ศาลสูง (มีในทุกรัฐและที่อิสลามาบัต) ศาลท้องถิ่นและศาลเฉพาะด้านอื่น ๆ ที่สำคัญ ได้แก่ ศาลคดีการฉ้อราษฎร์บังหลวง ศาลคดีอาชญากรรม และศาลคดีการก่อการร้าย ศาลอิสลามมีอำนาจในการตรวจสอบและตัดสินว่ากฎหมายใดขัดกับหลักอิสลาม และรัฐบาลก็จำเป็นต้องแก้ไขให้สอดคล้องกับหลักอิสลาม

พรรคการเมืองสำคัญ ได้แก่ 1) Pakistan Tehreek-e-Insaf (PTI) เป็นพรรครัฐบาลปัจจุบัน 2) Pakistan Muslim League-Nawaz/PML-N 3) Pakistan Peoples Party (PPP) 4) Muttahida Qaumi Movement (MQM) หรือ United National Movement 5) Pakistan Muslim League Quaid-i Azam (PML-Q) 6) Jamist-i Ulema-i Islam Fazl-urRehman (JUI-F) และ 7) Awami National Party (ANP)

เศรษฐกิจ ปากีสถานเป็นตลาดขนาดใหญ่ มีประชากรเป็นอันดับ 6 ของโลก และมีอัตราการขยายตัวทางเศรษฐกิจเติบโตสูงขึ้นต่อเนื่อง ส่งผลให้ภาคอุตสาหกรรมก่อสร้าง ระบบสาธารณูปโภค โทรคมนาคม ที่อยู่อาศัย ทำเรือ และสนามบิน ในปากีสถานขยายตัวเพิ่มขึ้น แต่ยังมีข้อจำกัดด้านการผลิตไฟฟ้าที่มีไม่เพียงพอสำหรับอุตสาหกรรมการผลิต นอกจากนี้ ปัญหาทางการเมือง ปัญหาความไม่สงบจากการก่อการร้าย และภัยธรรมชาติยังเป็นอุปสรรคสำคัญต่อการพัฒนาเศรษฐกิจของปากีสถาน ส่งผลให้ปากีสถานยังอยู่ในบัญชีรายชื่อประเทศกำลังพัฒนา โดยประชากรมีรายได้ต่ำและว่างงานในอัตราที่สูง

ปีงบประมาณ 1 ก.ค.-30 มิ.ย.

สกุลเงิน **ตัวย่อสกุลเงิน** : ปากีสถานรูปี (Pakistani Rupee/PKR)

อัตราแลกเปลี่ยนต่อดอลลาร์สหรัฐ : 1 ดอลลาร์สหรัฐ : 123.49 ปากีสถานรูปี

อัตราแลกเปลี่ยนต่อบาท : 1 บาท : 3.76 ปากีสถานรูปี (ต.ค. 2562)

ดัชนีเศรษฐกิจสำคัญ (ปี 2561)

ผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศ (GDP) : 312,540 ล้านดอลลาร์สหรัฐ

อัตราความเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจ : 5.8%

รายได้เฉลี่ยต่อหัวต่อปี : 5,500 ดอลลาร์สหรัฐ

แรงงาน : 73.9 ล้านคน

อัตราการว่างงาน : 5.7%

อัตราเงินเฟ้อ : 3.9%

ผลผลิตทางการเกษตร : ฝ้าย ข้าวสาลี ข้าว อ้อย ผลไม้ ผัก นม เนื้อวัว เนื้อแกะ และไข่

ผลผลิตอุตสาหกรรม : สิ่งทอและเครื่องแต่งกาย อาหารแปรรูป เวกซ์ภัณฑ์ วัสดุก่อสร้าง ผลิตภัณฑ์เกี่ยวกับกระดาษ ปู่ และกุ้ง

ดุลบัญชีเดินสะพัด : ขาดดุล 19,890 ล้านดอลลาร์สหรัฐ

ดุลการค้าระหว่างประเทศ : ขาดดุล 28,219 ล้านดอลลาร์สหรัฐ

มูลค่าการส่งออก : 24,217 ล้านดอลลาร์สหรัฐ

สินค้าส่งออก : สิ่งทอ (เสื้อผ้า ผ้าปูที่นอนและปลอกหมอน ผ้าฝ้ายและเส้นด้าย) ข้าว เครื่องหนัง เครื่องกีฬา เคมีภัณฑ์ สินค้าอุตสาหกรรม และพรม

ประเทศคู่ค้า : สหรัฐฯ สหราชอาณาจักร จีน เยอรมนี ออสเตรเลีย สหรัฐอาหรับเอมิเรตส์ และสเปน

มูลค่าการนำเข้า : 52,436 ล้านดอลลาร์สหรัฐ

สินค้านำเข้า : น้ำมันปิโตรเลียม และผลิตภัณฑ์จากปิโตรเลียม เครื่องจักร พลาสติก อุปกรณ์เกี่ยวกับการขนส่ง น้ำมัน กระดาษและกระดาษแข็ง เหล็กและเหล็กกล้า และชา

ประเทศคู่ค้า : จีน สหรัฐอาหรับเอมิเรตส์ สหรัฐฯ อินโดนีเซีย และซาอุดีอาระเบีย

ทรัพยากรธรรมชาติ : ปิโตรเลียม (มีจำกัด) ถ่านหินคุณภาพต่ำ เหล็กกล้า ทองแดง ก๊าซธรรมชาติ เกลือ และหินปูน

การทหาร กองทัพอากาศมีกำลังพล 653,800 นาย แบ่งเป็น ทบ. ทอ. และ ทร. มีหน่วย National Command Authority ทำหน้าที่กำหนดนโยบาย บริหารกำลังพล ควบคุมดูแลการพัฒนาวิเคิลียร์ และองค์กรทางยุทธศาสตร์ที่เกี่ยวข้อง นอกจากนี้ ยังมีกองกำลังกึ่งทหารอีก 282,000 นาย ประกอบด้วยหน่วยยามชายฝั่ง กองกำลังส่วนหน้า หน่วยป้องกันภัยทางทะเล หน่วยปฏิบัติการจู่โจม และหน่วยรักษาความปลอดภัยแห่งชาติ

ทบ. มีกำลังพล 560,000 นาย ยุทโธปกรณ์สำคัญ ได้แก่ รถถังหลักอย่างน้อย 2,496 คัน รถสายพานลำเลียงพลหุ้มเกราะ 1,605 คัน ปืนใหญ่อย่างน้อย 4,472 กระบอก บ.รบ 102 เครื่อง และ ฮ. 278 เครื่อง

ทร. มีกำลังพล 23,800 นาย ในจำนวนนี้เป็นกองการบินทหารเรือ 2,000 นาย และนาวิกโยธิน 3,200 นาย ยุทโธปกรณ์สำคัญได้แก่ เรือดำน้ำ 8 ลำ เรือฟริเกต 9 ลำ เรือตรวจการณ์ 17 ลำ และเรือลำเลียง 17 ลำ

ทอ. มีกำลังพล 70,000 นาย มีหน่วยป้องกันภัยทางอากาศ หน่วยจู่โจม หน่วยต่อต้านสงครามภาคพื้น หน่วยปฏิบัติการค้นหาและบรรเทาสาธารณภัย ยุทโธปกรณ์สำคัญ ได้แก่ บ.รบ 425 เครื่อง บ.ขับไล่ 190 เครื่อง และ บ.ลำเลียง 33 เครื่อง

นอกจากนี้ ยังมีคณะผู้สังเกตการณ์ทางทหารของสหประชาชาติในอินเดียและปากีสถาน (UNMOGIP) อีก 43 นายจาก 10 ประเทศ (มีทหารไทย 4 นาย) และปากีสถานส่งกำลังพลกว่า 7,120 นาย เข้าร่วมภารกิจรักษาสันติภาพของสหประชาชาติ (UN) งบประมาณทางทหาร 11,204 ล้านดอลลาร์สหรัฐ

สมาชิกองค์การระหว่างประเทศ ปากีสถานเข้าร่วมในองค์กรระหว่างประเทศและกลุ่มความร่วมมือทั้งในฐานะสมาชิกและผู้สังเกตการณ์ ที่สำคัญ 62 แห่ง เช่น ARF, ECO, IAEA, NAM, OIC, SAARC, SCO, UNESCO, ASEAN (ในฐานะคู่เจรจา)

วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี มีเป้าหมายพัฒนาด้านนิวเคลียร์อวกาศและอุตสาหกรรมที่เกี่ยวข้อง อุตสาหกรรมชีวภาค และเทคโนโลยีการสื่อสาร การพัฒนาด้านนิวเคลียร์ของปากีสถานมีความคืบหน้ามากจากความร่วมมือกับจีนในการก่อสร้างเครื่องปฏิกรณ์นิวเคลียร์ ซึ่งเป็นที่เคลือบแคลงของสหรัฐฯ และอินเดีย เนื่องจากเกรงว่าปากีสถานจะใช้เทคโนโลยีดังกล่าวเพื่อพัฒนาเป็นอาวุธนิวเคลียร์ มีการประเมินว่าปากีสถานมีหัวรบนิวเคลียร์ประมาณ 100-120 ลูก

การขนส่งและโทรคมนาคม มีท่าอากาศยานระหว่างประเทศ 12 แห่ง ที่สำคัญ ได้แก่ ท่าอากาศยานนานาชาติจินนาห์ที่การาจี และท่าอากาศยานนานาชาติเบนาศีร์บุตโตที่อิสลามาบัด ฐานทัพอากาศมี 11 แห่ง สายการบินที่สำคัญของปากีสถาน ได้แก่ Pakistan International Airlines, Airblue และ Shaheen Air International เส้นทางรถไฟระยะทาง 11,881 กม. ถนนระยะทาง 263,942 กม. ท่าเรือที่สำคัญ ได้แก่ ท่าเรือกวาดาร์ การาจี และกาซิม ด้านโทรคมนาคมมีโทรศัพท์พื้นฐานให้บริการ 3,104,415 เลขหมาย (ปี 2559) โทรศัพท์เคลื่อนที่ 136,489,014 เลขหมาย (ปี 2559) ผ่านระบบ GSM GPRS EDGE รหัสโทรศัพท์ +9 2 รหัสอินเทอร์เน็ต คือ .pk จำนวนผู้ใช้อินเทอร์เน็ต 44,608,065 คน (ปี 2560) จำนวนบัญชีเฟซบุ๊ก 27,000,000 บัญชี เว็บไซต์การท่องเที่ยวคือ <http://www.tourism.gov.pk>

การเดินทาง สายการบินไทยให้บริการเที่ยวบินตรงไปปากีสถาน 3 เส้นทาง ได้แก่ อิสลามาบัด ลากฮอร์ และการาจี รวมจำนวน 17 เที่ยวบินต่อสัปดาห์ ส่วนสายการบินอื่น ได้แก่ สายการบิน Pakistan International Airlines (PIA) ซึ่งเป็นสายการบินแห่งชาติของปากีสถาน และแอร์อินเดีย ใช้เวลาในการเดินทางประมาณ 3 ชั่วโมง นักท่องเที่ยวไทยขอรับการตรวจลงตราเพื่อเดินทางไปยังปากีสถานได้ที่ สอท.ปากีสถาน ณ กรุงเทพฯ สำหรับผู้ถือหนังสือเดินทางทูตได้รับการยกเว้นการตรวจลงตรา และสามารถพำนักในปากีสถานได้เป็นเวลา 30 วัน

สถานการณ์สำคัญที่น่าติดตาม

ปากีสถานยังคงมีความเสี่ยงจะเผชิญภัยคุกคามจากการก่อการร้ายมากขึ้น เพื่อตอบโต้ยุทธวิธีปราบปรามกลุ่มก่อการร้ายด้วยกำลังทหารของกองทัพปากีสถาน โดยกลุ่มก่อการร้ายที่สำคัญ เช่น กลุ่มตอลิบานปากีสถาน (Tehreek-e-Taliban Pakistan-TTP) กลุ่ม Jamaat-ul-Ahrar (JuA) และกลุ่ม Jundullah ยังมีปฏิบัติการโจมตีทั่วประเทศอย่างต่อเนื่อง ขณะเดียวกันยังมีความเคลื่อนไหวจากกลุ่ม Islamic State (IS) ที่พยายามจะเข้ามาขยายอิทธิพลในปากีสถาน และกลุ่มแบ่งแยกดินแดนในรัฐบาลูจิสถานและแคว้นแคชเมียร์ ทำให้เจ้าหน้าที่ด้านความมั่นคง พลเรือน (โดยเฉพาะชาวซีอัส) และผลประโยชน์ของตะวันตกในปากีสถานเสี่ยงตกเป็นเป้าหมายการโจมตีสูง

การเมืองปากีสถานปรับเปลี่ยนสู่ความเป็นประชาธิปไตยมากขึ้น อย่างไรก็ตาม พัฒนาการประชาธิปไตยในปากีสถานยังคงไม่ราบรื่น โดยเฉพาะปัญหาจากการก่อการร้าย การคานอำนาจระหว่างรัฐบาลพลเรือนกับกองทัพ และวิกฤตเศรษฐกิจตกต่ำ ทำให้ นรม.อิมราน ข่าน ของปากีสถานต้องเร่งแก้ไขปัญหาวิกฤตเศรษฐกิจภายในประเทศเป็นอันดับแรกพร้อมกับการดำเนินนโยบายการพัฒนาปากีสถานรูปแบบใหม่ (Naya Pakistan) ซึ่งต้องการเปลี่ยนแปลงปากีสถานเป็นรัฐอิสลามสวัสดิการ

ด้านต่างประเทศ นโยบายต่างประเทศของปากีสถานมุ่งเน้นการพัฒนาความสัมพันธ์อันดีกับต่างประเทศโดยเน้นการให้ความสำคัญกับจีนในฐานะประเทศที่มีบทบาทสำคัญในเอเชีย-แปซิฟิก ขณะเดียวกันปากีสถานมีเป้าหมายชักนำให้จีนเข้ามามีบทบาทเพิ่มขึ้นในการพัฒนาเศรษฐกิจของปากีสถาน ซึ่งสร้างความกังวลให้กับอินเดียและสหรัฐฯ ว่าอาจเป็นภัยคุกคามต่ออินเดียและสหรัฐฯ ในด้านยุทธศาสตร์การเมือง ความมั่นคง และเศรษฐกิจโลก ขณะที่ความสัมพันธ์ระหว่างปากีสถานกับอินเดียที่ไม่ราบรื่นนักมีความเสื่อมถอยยิ่งขึ้น โดยเฉพาะหลังจากที่อินเดียประกาศยกเลิกมาตรา 370 และข้อกำหนด 35a ในรัฐธรรมนูญโดยปรับโครงสร้างเขตปกครองของรัฐจัมมูและแคชเมียร์ (Jammu & Kashmir-J&K) ออกเป็น 2 ดินแดนสหภาพ โดยปากีสถานระบุว่าจะใช้ทุกช่องทางเพื่อตอบโต้มาตรการที่ไม่ชอบธรรมนี้

ความสัมพันธ์ไทย-ปากีสถาน

สถาปนาความสัมพันธ์อย่างเป็นทางการเมื่อ 11 ต.ค. 2494 ปัจจุบันไทยมี สอท. ประจำอิสลาบาด และ สกย.ประจำการจี้ ซึ่งได้รับมอบหมายให้ดูแลรัฐชินด์และรัฐบาลูจิสถาน ไทยกับปากีสถานเป็นพันธมิตรที่ดีต่อกันมาอย่างยาวนาน โดยไทยสนับสนุนปากีสถานในการปรับสถานะเป็นประเทศคู่เจรจาเต็มรูปแบบของอาเซียนส่วนปากีสถานเคยช่วยคัดค้านไม่ให้นำปัญหาจังหวัดชายแดนภาคใต้ของไทยเข้าสู่ที่ประชุมองค์การความร่วมมืออิสลาม (OIC) ทำให้ปัญหาดังกล่าวยังไม่ถูกยกระดับเป็นปัญหาสากล รวมทั้งไม่เคยแสดงความคิดเห็นเชิงลบต่อนโยบายการแก้ไขปัญหาลาดชายแดนภาคใต้ของไทย นอกเหนือจากกรอบของ OIC

ความสัมพันธ์ในเชิงการค้า ปากีสถานให้ความสำคัญกับไทยตามยุทธศาสตร์มองตะวันออก (Look East Policy) เพื่อลดการพึ่งพาทางเศรษฐกิจกับประเทศในภูมิภาคเดียวกัน ส่วนไทยให้ความสำคัญกับปากีสถานในฐานะตลาดส่งออกที่มีศักยภาพและมีประชากรมากเป็นอันดับ 6 ของโลก โดยเมื่อปี 2561 ปากีสถานเป็นคู่ค้าอันดับที่ 2 ของไทยในภูมิภาคเอเชียใต้ และอันดับที่ 35 ของไทยในตลาดโลก การค้าทั้งสองฝ่ายมีมูลค่า 1,689.99 ล้านดอลลาร์สหรัฐ เพิ่มขึ้นจากปี 2560 8.84% โดยไทยเป็นฝ่ายได้เปรียบ 1,273.57 ล้านดอลลาร์สหรัฐ หนึ่ง สินค้าส่งออกจากไทยไปปากีสถาน ได้แก่ รถยนต์ อุปกรณ์และส่วนประกอบ เคมีภัณฑ์ผลิตภัณฑ์ยาง เครื่องยนต์สันดาปภายในแบบลูกสูบและส่วนประกอบ เครื่องจักรกลและส่วนประกอบ ส่วนสินค้าที่ไทยนำเข้าจากปากีสถาน ได้แก่ สัตว์น้ำและอาหารทะเลแช่แข็ง พืชและผลิตภัณฑ์จากพืช ผลิตภัณฑ์สิ่งทออื่น ๆ เสื้อผ้าสำเร็จรูป ผ้าฝ้าย เครื่องดื่มประเภทน้ำแร่ น้ำอัดลม และสุรา

ไทยกับปากีสถานมีเป้าหมายจะลดอุปสรรคด้านการค้าและการลงทุนระหว่างกัน ทั้งเชิงนโยบายด้านการผลักดันให้เกิดข้อตกลงการค้าเสรี (FTA) ไทย-ปากีสถาน และการขยายเครือข่ายเพื่อเพิ่มความรู้และความเข้าใจระหว่างภาคเอกชนสองฝ่ายให้มากยิ่งขึ้นอย่างต่อเนื่อง โดยการเจรจา FTA ระหว่างไทยกับปากีสถานมีความคืบหน้าอย่างมาก ซึ่งทั้งสองฝ่ายคาดหวังจะสรุปผลการเจรจาให้แล้วเสร็จในปี 2563

ปัจจุบันมีคนไทยในปากีสถานประมาณ 1,198 คน ส่วนใหญ่เป็นกลุ่มคนที่สมรสกับชาวปากีสถาน 663 คน และนักศึกษาไทยในปากีสถาน 453 คน กำลังศึกษาอยู่ทั้งในระดับมหาวิทยาลัย และในโรงเรียนสอนศาสนา มีการจัดตั้งสมาคมนักเรียนไทยในปากีสถาน ทั้งนี้ มีแนวโน้มว่าคนไทยให้ความสนใจไปศึกษาต่อในปากีสถานเพิ่มขึ้น

ข้อตกลงระหว่างไทยกับปากีสถาน ที่สำคัญได้แก่ ความตกลงว่าด้วยการบริการเดินอากาศ (ปี 2499) พิธีสารแก้ไขสนธิสัญญาทางไมตรีระหว่างราชอาณาจักรไทยกับสาธารณรัฐอิสลามปากีสถาน (ปี 2501) อนุสัญญาเพื่อการเว้นการเก็บภาษีซ้อนและการป้องกันการเลี่ยงการรัษฎากรในส่วนที่เกี่ยวกับภาษีเก็บจากเงินได้ (ปี 2523) ความตกลงทางการค้า (ปี 2527) ความตกลงทางวัฒนธรรม (ปี 2534) บันทึกความเข้าใจว่าด้วยความร่วมมือด้านการท่องเที่ยว (ปี 2545) บันทึกความเข้าใจว่าด้วยความร่วมมือระหว่าง BOI ไทย-ปากีสถาน (ปี 2545) บันทึกความเข้าใจว่าด้วยเรื่องการค้าส่งกำลังบำรุง (ปี 2545) บันทึกความเข้าใจว่าด้วยความร่วมมือทางวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี (ปี 2547) บันทึกความเข้าใจว่าด้วยการต่อต้านการก่อการร้ายและอาชญากรรมเฉพาะเรื่องอื่น ๆ (ปี 2547) พิธีสารว่าด้วยการปรึกษาและความร่วมมือระหว่างกระทรวงการต่างประเทศไทยกับปากีสถาน (ปี 2547) ความตกลงว่าด้วยความร่วมมือในการโอนตัวผู้กระทำความผิดและการบังคับให้เป็นไปตามคำพิพากษาในคดีอาญา (ปี 2550) ความตกลงว่าด้วยการยกเว้นการตรวจลงตราสำหรับผู้ถือหนังสือเดินทางทูตระหว่างไทยกับปากีสถาน (ปี 2556) บันทึกความเข้าใจว่าด้วยการจัดตั้งคณะกรรมการร่วมด้านการค้าระหว่างไทยกับปากีสถาน (ปี 2556) และบันทึกความเข้าใจว่าด้วยการจัดตั้งสภาธุรกิจร่วมระหว่างไทยกับปากีสถาน (ปี 2556)

นายอิมราน ข่าน
(Imran Khan)

ตำแหน่ง	นรม.
เกิด	5 ต.ค. 2495 (อายุ 68 ปี/ปี 2563) ที่เมืองลาฮอร์ รัฐปัญจาบ
การศึกษา	จบประถมศึกษาจาก Aitchison College เมืองลาฮอร์ ปากีสถาน จบมัธยมศึกษาจาก Royal Grammar School Worcester สหราชอาณาจักร จบปริญญาตรี ด้านปรัชญา การเมือง และเศรษฐศาสตร์ จาก Keble College, Oxford University สหราชอาณาจักร
สถานภาพทางครอบครัว	สมรสครั้งที่ 3 กับนาง Bushra Maneka
พรรคการเมืองที่สังกัด	พรรค Pakistan Tehreek-e-Insaf (PTI)
ประวัติการทำงาน ปี 2519-2535	นักกีฬาคริกเก็ตทีมชาติ
ประวัติทางการเมือง ปี 2539 ปี 2545-2550 ปี 2556-2561 ส.ค. 2561	ผู้ก่อตั้งพรรค Pakistan Tehreek-e-Insaf (PTI) สมาชิกรัฐสภา สมาชิกรัฐสภา นรม.คนที่ 22 ของปากีสถาน
ข้อมูลที่น่าสนใจ	<ul style="list-style-type: none"> - เป็นอดีตกัปตันทีมคริกเก็ตปากีสถานที่มีชื่อเสียงเป็นอย่างมาก ซึ่งเคยสร้างชื่อเสียงในการชนะการแข่งขันคริกเก็ตระดับโลก เมื่อปี 2535 - เป็นผู้วิจารณ์การแข่งขันคริกเก็ตในรายงานกีฬาของสถานีโทรทัศน์ต่าง ๆ

- เป็นผู้ก่อตั้งองค์กร Shaukat Khanum Memorial Trust ซึ่งเป็นองค์การกุศลด้านการวิจัยและพัฒนาโรคมะเร็ง เมื่อปี 2534
 - เป็นผู้ก่อตั้งวิทยาลัย Namal เมืองลาฮอร์ เมื่อปี 2551 ซึ่งมอบทุนการศึกษาแก่นักเรียนด้านวิทยาการคอมพิวเตอร์ วิศวกรรมไฟฟ้า และบริหารธุรกิจ
 - เป็นแกนนำพรรคฝ่ายค้านประท้วงขับไล่รัฐบาลของนายนาวาซ ชารีฟ เมื่อปี 2557 เนื่องจากไม่พอใจผลการเลือกตั้งทั่วไปเมื่อปี 2556
 - มีความสัมพันธ์ใกล้ชิดกับองค์กรศาสนาฝ่ายขวาและกลุ่มผู้นำอิสลามที่มีแนวคิดนิยมความรุนแรงสุดโต่ง จนได้รับสมญานามว่า “Taliban Khan”
-

คณะรัฐมนตรีป่ากีสถาน

ประธานาธิบดี	Arif Alvi
นรม.	Imran Khan
รมว.กระทรวงการเดินอากาศ	Ghulam Sarwar Khan
รมว.กระทรวงการสื่อสารและบริการไปรษณีย์	Murad Saeed
รมว.กระทรวงกลาโหม	Pervez Khattak
รมว.กระทรวงยุทธโศปกรณ์ด้านกลาโหม	Zubaida Jalal
รมว.กระทรวงเศรษฐกิจ	Muhammad Hammad Azhar
รมว.กระทรวงศึกษาธิการ การฝึกอบรมอาชีพ ประวัติศาสตร์ชาติ และมรดกทางวรรณกรรม	Shafqat Mahmood
รมว.กระทรวงการต่างประเทศ	Shah Mahmood Qureshi
รมว.กระทรวงการเคหะ และการจ้างงาน	Tariq Bashir Cheema
รมว.กระทรวงสิทธิมนุษยชน	Shireen M. Mazari
รมว.กระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและโทรคมนาคม	Khalid Maqbool Siddiqui
รมว.กระทรวงมหาดไทย	Ijaz Ahmad Shah
รมว.กระทรวงการประสานงานระหว่างจังหวัด	Fehmida Mirza
รมว.กระทรวงกิจการแคชเมียร์และกิลกิตบัลติสถาน	Ali Amin Khan Gandapur
รมว.กระทรวงกฎหมายและการยุติธรรม	Muhammad Farogh Naseem
รมว.กระทรวงกิจการทางทะเล	Ali Haider Zaidi
รมว.กระทรวงความมั่นคงทางอาหารแห่งชาติและการวิจัย	Sahabzada Mehboob Sultan
รมว.กระทรวงกิจการรัฐสภา	Azam Khan Swati
รมว.กระทรวงการวางแผน พัฒนา และการปฏิรูป	Khusro Bakhtiar
รมว.กระทรวงพลังงานและการปิโตรเลียม	Omar Ayub Khan
รมว.กระทรวงการแปรรูปรัฐวิสาหกิจ	Muhammad Mian Soomro
รมว.กระทรวงการรถไฟ	Sheikh Rasheed Ahmad
รมว.กระทรวงกิจการศาสนาและความปรองดองระหว่างศาสนา	Noor-Ul-Haq Qadri
รมว.กระทรวงวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี	Fawad Chaudhry
รมว.กระทรวงทรัพยากรน้ำ	Muhammad Faisal Vawda
รัฐมนตรีแห่งรัฐรับผิดชอบด้านการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ	Zartaj Gul
รัฐมนตรีแห่งรัฐรับผิดชอบด้านการเคหะและการจ้างงาน	Shabbir Ali Qureshi
รัฐมนตรีแห่งรัฐรับผิดชอบรัฐบาลกลาง ภูมิภาคชายแดน และควบคุมยาเสพติด	Shehryar Khan Afridi
รัฐมนตรีแห่งรัฐรับผิดชอบกิจการรัฐสภา	Ali Muhammad Khan